

Dos mesos i un dia al Nepal (VIII)

text TONYO FIBLA

24-12 Divendres. (continuació)

Compro uns mapes, un del Langtang i l'altre de la ciutat, a una llibreria de Thamel on el llibreter és clavat a un amic de Mukti, l'amo del Lunch Box, el primer restaurant nepalí que vaig xafar l'any 89.

Em clavo per carrerons. Hi ha que dir que Kathmandú és molt caòtic però a la vegada és molt segur. Pots anar tranquil·lament per la ciutat que no hi ha cap perill, o al menys, jo no en veig cap.

Tota la ciutat està col·lapsada pel trànsit i aglomeracions de gent. Hi ha llocs on els cotxes estan aturats, sembla que ja fa estona que no es mouen i que tenen poques perspectives de fer-ho prompte ja que no tenen els motors en marxa. La Diagonal és un caos: amb les parades dels les tendes on la meitat dels productes estan al carrer, les parades del carrer, bicicletes, motos i algun cotxe, a més del munt de gent que hi ha caminant en els dos sentits, no es pot avançar. A pesar d'això el venedor no paren d'invitar-te a que entres a la seua botiga a pegar una mirada als seus productes. La veritat és que són un poc pesats, tampoc se'n passen, però quan portes uns dies en aquest ambient ja no en fas cas. En aquestes parades i tendes pots trobar de tot: aliments, roba i estris. Vulga el que vulga, qualsevol nepalí, ho pot trobar tot ací. Aquest comerç és per als autòctons, els regals per a turistes, encara que també n'hi ha, es troben en un altre barri, a Thamel, a quinze minuts a peu al nord del centre.

Ara venen unes de les festes més importants del Nepal, Tihar, juntament amb les que acaben de passar, Dashain. Això fa que la gent que viu fora de la ciutat o pels pobles de la muntanya, vinguen a Kathmandú a veure els familiars i la ciutat està plena. A més per aquestes festes s'han de comprar regals i tot el món està al carrer per a fer els seus encàrrecs.

Per a relaxar-me i fugir de l'angoixant situació vaig a comprar-me, és a dir, a regatejar, els pantalons que em fan falta, a un centre comercial. Vaig venir amb el posat. En una tenda on hi ha tres dependents asseguts, dos homes i una dona, pregunto preu d'uns pantalons i un dependent em diu una quantitat, un altre una altra, clar, major. A l'altra dependenta que anava a parlar, ja no va tenir temps d'obrir la boca.

Jo els dic en valencià, per a regatejar, qualsevol llengua és vàlida: Home, aclariu-vos! Què és açò? Què no sabeu els preus?

Total que, de la quantitat inferior que eren 1400 rúpies pels pantalons, l'altra eren 1800, hem baixat a 1100 incloent-hi una samarreta de disseny de cotó bo. Això en una gran superfície on se suposa que els preus estant més o menys establerts. A un altre lloc el regateig és 1 a 3. En aquest país regatejar és obligat: o regateges, o pots pagar triple del que pagaria un nepalí.

Després, anant per carrerons sense controlar massa

el meu destí, m'he presentat a Basantapur, plaça molt cèntrica. D'ací, com es feia tard, ja me n'he anat cap a casa.

Bijay ha preparat una festa per al seus amics i ha estat molt bé. Primer m'ha presentat a tots i com és pot imaginar, als poc segons ja no me'n recordava de cap nom. Si que em va quedar més clar que el que feia cadascú: què estudiava o en què treballava. En una sala tots asseguts a terra fent rogle ens hem disposat a sopar. La carn estava molt bona encara que més bé picant. A més, hi havia patates fregides, una amanida de tomata, ceba i pesteta, patates guisades i *xiura* (flocs d'arròs). Un sopar d'anar picant, i picant. El pernil els ha encantat a tots menys a un que no ha volgut provar-lo perquè és porc. Qüestions de casta.

He estat dues hores amb la gent jove i després me n'he anat a dormir per dues coses: una perquè parlen nepalí i no me n'assabento de res i l'altra perquè, què faig jo entre tota aquesta gent tant jove. Que es facen la festa ells sense cap tipus de condicionament.

Com la festa és a l'habitació del costat em poso els taps i a dormir. No m'ha costat massa agarrar la sonada. La gent jove s'ha quedat a la mateixa sala a dormir en matalassos tirats per terra.

Número 718- 29 gener 2010 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XVI

la veu

de Benicarló

LA MALA EDUCACIÓ

ppiiipiiipiiipi..... **“ÚLTIMA HORA”**
¡A partir del proper febrer torna al seu seient de regidor...
...JAIME MUNDO!

La mala educació

Una educació en precari en mans d'uns polítics sense educació? Aquesta és la seua història...

text REDACCIÓ

El PSPV de Benicarló ha denunciat "la poca importància que l'alcalde de la ciutat li concedeix a l'educació". Al centre de la polèmica, l'escrit que conselleria d'Educació remet a l'ajuntament amb la intenció que es pronuncie sobre un tema en concret molt important: el Mapa Escolar. En la rebotiga, col·legis i instituts obsolets i caducs, amb més deficiències que comoditats per a la comunitat educativa. Ni tan sols els nous edificis educatius compleixen les expectatives de qui duïen anys esperant-los. Mentre, en les altes esferes, hi ha qui s'assegura la jubilació

amagant-se en un búnquer institucional. Han estat els sindicats els encarregats de tornar a traure-li els colors als estaments públics denunciant els fets. Aquesta és la seua vergonya!!!

NO ES CONVOCA EL CONSELL ESCOLAR

Enric Escuder, portaveu dels socialistes benicarlandos, ha explicat que el 29 de desembre es va rebre a l'ajuntament una notificació de Conselleria d'Educació en la qual s'anunciaven canvis en les unitats escolars del municipi. En concret, el CEIP Àngel Esteban "hauria de tenir una aula més d'infantil i dues més de primària". Les modificacions en el mapa escolar les proposava conselleria en virtut de les dades disposades, i amb els quals fa l'estudi de necessitats.

Tot i així, el consistori té la possibilitat de realitzar al·legacions a partir del Consell Escolar de la ciutat. Escuder denunciava que aquestes s'havien de fer abans del 18 de gener i que l'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo, no l'havia convocat. El portaveu municipal socialista va lamentar que els populars incomplisquen la llei i recorda que "tota modificació del mapa escolar ha d'anar preceptivament informada pel consell escolar".

"A l'alcalde no li interessa la comunitat educativa, ni les entitats i estaments representats en el consell escolar. Donen per bona una proposta de la conselleria i ni tan sols s'informa als representants, ni als centres educatius, ni a la inspecció educativa, ni al professorat, ni als pares, ni als representants dels alumnes", va denunciar. Segons

JORNADES DEL PINXO

text JORDI MAURA fotos INMA ESSBRÍ

Fins a 29 bars i cafeteries de Benicarló participen des de divendres passat fins a diumenge que ve en la Ruta del Pinxo. En el marc de la celebració anual de la XVII Festa de la Carxofa, aquests establiments ofereixen als seus clients una o diverses propostes de pinxo realitzat amb carxofa com ingredient principal i una copa de vi, refresc o cervesa.

La iniciativa va partir de l'edil de Turisme, Mamen Iruretagoyena, d'origen basc i molt conscient de la potencialitat de la cultura del pinxo. La nova cuina, unida a la tradicional, suposa un fum de possibilitats obertes per oferir la proposta més trencadora i que el boca a boca acabe portant nous clients. Els cuiners han dissenyat, per dos euros i mig en aquesta ocasió, truites de verdures; carxofes cruixents amb melmelades; bullides amb una anxova; en mousse i formatge de Catí de cabra gratinat; arrebossades, amb faves i pernil i de desenes de maneres més. El preu inclou la copa de vi, la cervesa o el refresc.

Pepe Esteller, propietari de De Bon Gust, va explicar que «les jornades arriben en un moment estratègic ja que animen la gent a anar a provar aquests productes en un mes complicat per als negocis després de les vacances, en el qual tot costa. Sense dubtar-ho dona vida als establiments», assenyala. Des de l'any 2008 la xifra d'establiments participants ha anat en augment.

A les imatges, algunes de les propostes de Cafeteria Viena.

Detalls per events socials embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyols
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

La segona jornada del campionat de Pilota sense sorpreses

text i foto VICENT FERRER

Es disputava el diumenge de matí al frontó de l'IES Joan coromines de Beni-carló, la segona jornada del torneig per parelles, organitzat pel club Arreal-li Bona de Benicarló, que no va oferir sorpreses en els resultats finals. Abans de cada partida de dobles els xiquets de l'escola de pilota valenciana van disputar tres partits d'exhibició.

En la primera partida entre Tito-Garrido i Esteller-Charlie, va haver-hi igualtat en el primer terç de la partida, però després d'un empat a nou punts Esteller va treure a lluir tot el seu potencial i junt amb Charlie col·locaven un parcial de 9-0 que pràcticament sentenciava la partida. Tot i així Tito va traure els seus millors colps i junt al veterà Garrido va aconseguir diversos serveis enverinats que els van acostar al marcador, però la seua reacció va ser insuficient i la partida va acabar 31-18 per a la parella Esteller-Charlie.

En la segona partida Franjo-Karçe ho van tindre fàcil per a sumar la victòria, ja que Mañes-Xatet no van tindre al matí. La bona diferència que van aconseguir a l'inici els primers va ser una llosa i a pesar dels intents per ficar-se en la partida van acabar guanyant els Franjo i Karçe per 31-10.

La última partida va ser la més disputada de les tres, en la que s'enfrontava l'experiència de Manya contra el bon joc de Jon, acompanyats d'Oscar Oms i Oscar Paris respectivament. Una partida igualada, amb tants de bona qualitat que van arrancar aplaudiments, i amb la incertesa de qui s'anava a emportar la victòria. Al final Jon i Oscar Paris es van imposar per 31-27.

Els alumnes de l'escola comencen a competir

El treball dels jugadors més veterans del club Arreal-li Bona estan ja donant els seus fruits i els joves jugadors, tots en edat escolar, ja comença a donar els seus fruits. Diumenge passat, entre les partides del campionat per parelles, es van disputar tres partides, on es va poder comprovar com van assimilant el nou esport que se'ls està ensenyant.

El de menys era el resultat final, allò important era veure'ls en acció però sobretot fer-ho davant el públic i veient el que durant la setmana se'ls ha anat ensenyant

sobre aquest esport típicament nostre. Així és habitual veure entre els aficionats a vells coneguts, alguns iaies dels novells, que van conèixer l'últim dels frontons de Benicarló, el de Piñana, ubicat prop de la platja del Morrongo.

Els resultats de les tres partides van ser els següents. Pedro guanya a Alex per 15-5; Pedro guanya a Juan per 15-5; i Iván guanya a Juan per 11-5.

"Fabra crida a Baila i Baila fica al xiquet en aqueix col·legi i aqueixa senyora és un vot agraït"

ve de la pàgina anterior

Escuder, "aquesta és la màxima expressió del que significa passar olímpicament del consell escolar municipal" i va advertir que "aquesta no és la primera i tampoc serà l'última vegada", ja que en aquests moments "hi ha una sèrie de temes aparcats i sobre els quals el consell escolar i la pròpia conselleria haurien de parlar, com és el projecte del Coromines o la renovació de tots els centres educatius". Referent a això, va incidir en la incertesa respecte al futur dels cursos reglats de grau mig de cuina, fred i calor, i fusta que, actualment, es desenvolupen en el Servef. "No sabem si mantindrà aqueixos grups en aqueixes instal·lacions, faran el famós centre de formació professional o tot serà una mentida més".

EL FUTUR DE L'ÀNGEL ESTEBAN

Un altre dels temes candents en matèria educativa a Benicarló és la construcció del futur col·legi Àngel Esteban, l'únic que patirà modificacions al mapa escolar benicarlano. El conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, va garantir que el futur col·legi estaria en funcionament per el curs 2010-2011, cosa que els pares avui dubten a tenor de l'estat del solar. Amb la intenció d'agilitzar els tràmits, l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, acompanyat de la directora del centre, Mar Orero, es va entrevistar amb Carlos Fabra, president provincial del partit i de la Diputació. El centre educatiu és avui una pista de futbol repleta d'aules prefabricades que ja arriben a les dues altesures. Fabra es va comprometre a traslladar la petició a Silvia Ortiz, directora general de Ciegsa, empresa pública responsable de la construcció dels centres educatius. El CEIP Àngel Esteban

se situarà en el Sector 7 de Benicarló, en la zona sud de la ciutat. La urbanització dels terrenys, que ja són de propietat municipal, ja ha eixit a licitació. El Ple ordinari del pròxim 28 de gener inclourà la cessió dels terrenys a la Conselleria. Tan sols serà necessari que la Conselleria redacte el projecte constructiu, que podria tardar més del que esperen els pares.

BAILA BALLA SOL

Més d'educació, en aquest cas d'una persona molt vinculada amb la comarca i que tristament ha aparegut reiteradament en els mitjans de comunicació per culpa de la seua gestió en el càrrec públic que desenvolupava. La Conselleria d'Educació va nomenar com membre del Consell Escolar Valencià a Francisco Baila, un home vinculat al PP i la gestió educativa del qual a Castelló ha estat envoltada per la polèmica en els últims anys. Segons fonts de CC OO, en el consell escolar es va interpretar que aquest nomenament precediria a l'elecció de Baila com president del Consell Escolar Valencià. El periple de Francisco Baila en la Conselleria d'Educació, es va iniciar tot just quan el Partit Popular va aterrar a la Generalitat, en 1995. Per aquell temps i a instàncies del president de la diputació, Carlos Fabra, va ser nomenat director territorial d'Educació a Castelló. Va estar dotze anys en aquest càrrec i la seua etapa va estar marcada per la polèmica. Les reivindicacions de l'escola pública van ser constants, mentre un jutjat de Castelló li va investigar per presumptes matriculacions irregulars en un col·legi concertat de Castelló en el curs 2007-2008.

Va ser la Fiscalia la que va obrir diligències contra ell a instàncies d'una demanda de Comissions Obreres. La causa va ser arxivada el passat mes de maig per l'Audiència Provincial. CC OO va

acusar a Baila de prevaricació per permetre l'escolarització d'alumnes en el centre concertat de la Consolació de Castelló al marge de la normativa vigent. El sindicat va notificar aquests fets a la Fiscalia al novembre de 2007. El jutjat número 5 de Castelló va obrir una investigació i en 2008 va considerar que no havia indicis de delictes en la forma d'actuar del que llavors era director territorial d'Educació, una decisió que al maig de 2009 va ratificar l'Audiència Provincial. Malgrat ser sobresegit el cas, Carlos Fabra va posar en evidència a Baila i va admetre, en una conversa amb integrants del seu partit abans de les eleccions autonòmiques - declaracions que van ser arplegades en un enregistrament- els suposats tractes de favor. "Mare que vol entrar en el col·legi de la Consolació de Borriana. Està molt difícil. No fa falta, Fabra crida a Baila i Baila fica al xiquet en aqueix col·legi i aqueixa senyora és un vot agraït", va afirmar Fabra.

Però la "coneguda voluntat" del conseller Alejandro Font de Mora, per "emplenar" al secretari general del PP a Castelló, Carlos Fabra, ha acabat en els tribunals. CC OO prepara un recurs contenciós-administratiu en el qual demana que el ple de nomenament de Baila siga declarat "nul de ple dret", perquè viola el procés de nomenament regulat per un decret del Govern valencià. El sindicat sosté que el conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora, qui segons el decret valencià ha de "convocar i presidir la sessió en la qual es va informar de la proposta de nomenament del president del CEV", i no l'expresident. "Segons informació interna de la conselleria, Font de Mora es va negar a presidir aquest ple per por de ser interpellat i va ordenar a la secretària autonòmica presidir-lo il·legalment, però el decret no permet delegar aquesta funció", revela CC OO.

CREUER GASTRONÒMIC

text REDACCIÓ

Els restaurants promocionaran les Jornades Gastronòmiques sorteant entre els clients un creuer, una estada de cap de setmana en un Parador de Turisme i 20 menús de la carxofa.

Aquest serà un dels principals atractius de les Jornades Gastronòmiques d'enguany, que reuneixen a 21 restaurants de la comarca i que es perllongaran duraran tot el mes de febrer. Per a participar en el sorteig s'haurien de provar almenys quatre menús de la carxofa en qualsevol dels restaurants inscrits. Pel

que fa a la Degustació Gastronòmica del diumenge 31, els tiquets es poden adquirir en la Cambra Agrària a partir de dilluns 25 de gener en horari de 9 a 14 hores. Finalment, els comerços de Benicarló s'han volgut afegir com cada any la celebració de la Festa de la Carxofa i han engegat la cinquena edició de la campanya "T'invitem". Els clients dels 40 establiments que s'han adherit a la campanya participaran en el sorteig de fins a 80 menús de les XV Jornades Gastronòmiques. Els sortejos es realitzaran cada dimecres durant tot el mes de febrer, amb l'objectiu de premiar la fidelitat dels clients i promocionar també la Festa de la Carxofa.

SENSE PAU A LA COSTA NORD

text REDACCIÓ

Els veïns de la costa nord de Benicarló han mostrat la seua indignació per les paraules de la directora general de costes, Alicia Paz, que va llevar importància a la regressió de la costa en aquest tram del litoral.

El president de la Associació de Veïns Riu, Surrach i Aiguaoliva, Manolo Roca, li ha recordat que informes del propi Ministeri adverteixen de la perillositat dels despreniments. Alicia Paz assegurava durant un acte celebrat a Vinaròs que la regressió del litoral en la zona nord de Benicarló no suposa cap perill ni per a habitatges ni per a persones. El president de l'associació veïnal, assegura que "els propis informes

emesos pel ministeri de Medi ambient, Rural i Marí confirmen que l'erosió marítima suposa la desaparició de cinc metres de terra cada dos anys i no un metre cada deu anys, com assegurava la directora general". Roca recorda que "diversos experts han confirmat que els despreniments de grans masses de terra, que es produeixen sovint, són un autèntic perill".

Per altra banda, la directora general va assegurar que el Ministeri no havia rebut cap notificació sobre l'admissió, per part de la Fiscalia, de la denúncia presentada per l'associació. Segons Roca, "la delegació provincial de Costes va rebre el passat 10 de desembre la carta certificada de Fiscalia notificant que s'iniciaven diligències penals en la seua contra". En aquest sentit, el president dels veïns afectats per la regressió del litoral, recomanava a Paz que "es llija el correu que rep".

El Castelló aprofita les seues ocasions i enfonsa una mica més el Benicarló

text i foto VICENT FERRER

1 BENICARLÓ: Guillamón, Raúl Mora, Oscar, Javi Flos, Víctor Esbrí (Váz-quez, min. 80), Rubén, Mario (Anta, min. 74), Robert, Abi (Raúl Martínez, min. 70), Borja i Monty.

2 CASTELLÓN B: Dani, José, Sanahuja, Etarque, Guerrero, Alex, Sissoko (Alexandre, min. 88), Chiva (Bretó, min. 74), Bleda (Carlos, min. 76), Sanchís, Julián, min. 50) i Wences.

ÀRBITRE: Espinosa Betancor, delegació de Sagunto, assistit per Gamón Ca-novas i Arbona Muros. Ensenyà tarja groga als locals Mario, Oscar i Monty. Expulsà amb roja directa el visitant Guerrero (min. 76).

GOLS: 1-0 min. 2, Robert. 1-1 min. 11, Sissoko. 1-2 min. 60, Wences.

INCIDÈNCIES: Al Municipal Angel Alonso 300 espectadors. Es guardà un minut de silenci per la defunció del soci Joaquín Escura.

El Castelló B va saber aprofitar bé les seues poques oportunitats de gol per emportar-se tres punts d'or i deixar el Benicarló un poc més enfonsat a la classificació.

El partit va ser entretingut en la primera part, però va decaure després del descans quan els orelluts van aconseguir marcar el segon gol. El Benicarló aconseguia obrir el marcador als dos minuts, amb un cop de cap de Robert a un baló que Monty havia tret després de falta des de la banda. Gol merescut ja que l'equip funcionava bé i arribava als dominis de Dani amb perill. El Castelló no va tardar a respondre, i amb un tir des de fora de l'àrea i després de donar en el travesser, Sissoko aconseguia l'empat. Amb l'empat al marcador

els dos equips es van emprar a fons i van arribar amb perill a l'àrea rival. La millor ocasió de gol la va tenir Abi al bombar un baló després de veure Dani avançat, però el meta castellanenc va mostrar bons reflexos i amb la punta dels dits va traure el baló a corner. Per la seua banda el Castelló arribava amb perill per les bandes, sobretot amb el sempre perillós Wences, els centres del qual van obligar al porter Guillamón a mostrar les seues qualitats. Després del descans alguns dels nous jugadors van acusar falta de fons físic, però a Nahum Mingol li va costar canviar, ja que confiava en l'oportunitisme d'Abi, i després del segon gol visitant va manar calfar a dos jugadors. Un gol que va arribar després d'una jugada iniciada en possible fora de joc, però que Wences va rematar amb tota la porteria per a ell.

El Benicarló amb els canvis ho va intentar, però la saga castellanenca es va mostrar segura. Faltant un quart Robert se'n va anar amb el baló cap a Dani, li va entrar per darrere Guerrer i el col·legiat, malgrat les protestes, el va expulsar. Amb avantatge numèric els benicarlondos van arribar amb perill però els va faltar fortuna als últims metres.

VII Regata "Carxofa de Benicarló"

text i foto VICENT FERRER

Demà dissabte, 30, es donarà l'eixida als participants de la VIII edició de la Regata "Carxofa de Benicarló". La costa de Benicarló i Peníscola es convertirà en testimoni d'excepció per a veure competir les més de vint embarcacions que ja han formalitzat la seua inscripció i que participaran en una de les primeres regates que obri l'any nàutic a la comarca del Baix Maestrat.

L'esdeveniment està organitzat pel club de Vela de Benicarló i patrocinat per la Regidoria de Turisme i Marina Benicarló, a més de la col·laboració del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Carxofa de Benicarló. La regata "Carxofa de Benicarló" és una de les poques; a nivell

nacional; que es desenvolupa sota el condicionament gastronòmic i nàutic, sent ambdós decisius per a la suma de mèrits en el pòdium. Els competidors hauran de realitzar un guisat, amb base obligada de carxofa, abans de prendre l'eixida, que puntuarà al costat del temps obtingut en el circuit nàutic. S'estima que la presentació dels plats serà sobre les 11:00 hores, la reunió de patrons a les 12:00 hores, i l'eixida des del camp de boies a les 13:00 hores.

L'atractiu de la prova ha fet que l'Escola de Vela Marina Benicarló habilite tres embarcacions per a allotjar les peticions rebudes des de la borsa de tripulants, el que els permetrà seguir l'espectacle i el desenvolupament de la regata. Així mateix s'espera una bona afluència de vaixells com espectadors de la mateixa.

ÚLTIMS

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

El grau de desencís cap al meu CD Benicarló ha arribat a uns extrems que no havia patit mai. M'agradaria que no m'agradara el futbol i ser feliç quedant-me a casa els diumenges a la tarde mirant la tele, llegint o simplement deixant la ment en blanc (activitat que em satisfà espiritualment amb plenitud i per a la qual estic molt ben capacitat). Però no, no puc fer-hi més. Sí que és cert que la setmana passada, després de perdre al camp del cuer no vaig tindre ànims d'escriure res, ni tan sols per desfogar-me. És més, aquest diumenge ja tenia decidit que seria el meu definitiu pas per a l'abandonament de tant de patiment i tant de mal tràngol; em vaig prendre una pastilleta d'aqueixes que fan dormir i, au, en despertar-me –vaig pensar- ja s'haurà acabat tot, per a l'altre partit redueixo la dosi i en tres setmanes em llevo el mono de CDB. Quan es van fer les quatre, un estrany ressort va poder amb la química de la píndola i se'm van posar uns ulls com a petxines; instintivament em va alçar del sofà, em vaig rentar la cara com els gats, em vaig mudar i, au, a pevet cap amunt.

La setmana ja havia estat moguda. En un intent desesperat la junta directiva es comprén que ha tirat la casa per la finestra i als dos jugadors que ja havíem fitxat fa un parell o tres de setmanes, en va afegir quatre més. Quatre. Tres d'ells cedits pel Torrellano de tercera divisió i un porter que es veu que fa la vida per Peníscola. La característica més pregona d'aquestes noves incorporacions, a primera vista, és el seu color de pell. Ara semblen el Barça, l'Arsenal o l'Alcalà de Xivert. Bé, bé, me'n surto d'aquests camins fangosos. Siga com siga, la

situació em recorda la d'aquella temporada en què sent president Miguelito el Polo van començar a aparèixer per ací entrenadors i més entrenadors (Mario Leardi, Francesc Vicens...) i jugadors més jugadors (el fill de Leardi, Ariño...) i en què, no cal dir-ho, vam baixar de categoria. Tinc un amic que no és molt aficionat al Madrid i ell m'ho explica. Mira –em diu- lo Madrid és com un caldo pudent, ja li poden posar els millors peixos, els millors llangostins i el millor del que vulguen que com està podrit no sortirà mai bo. Ací ens està passant una mica el mateix. Estic completament d'acord que el Benicarló necessitava una directiva valenta que tirara el caldo a l'aigüera i en fera un de nou. La temporada passada així va ser. Es va fer un esforç, es van replegar tots els xicots del poble que es va poder i, oh, ens vam salvar. Però es veu que no pot ser. Enguany vam començar amb un parell o tres de reforços, vam donar un parell o tres de baixes i ara, ara, com estem Nostre Senyor. Els últims, anem els últims. Dimecres passat em vaig trobar Pepito Xoco i després de treure's l'havà de la boca em va etzibar: ja ho veus, no, amb tot el que m'han fet patir a mi, ja veus com està la cosa, posa-ho al diari això, posa-ho. Queda fet. I que conste que al xic li vaig notar més sensació de disgust per la situació

del club que pels afers personals que havia tingut amb els actuals mandataris.

En fi. Vaig pujar-hi a peu. Amb parsimònia –seria la pastilleta. Tanta parsimònia que quan vaig arribar a l'antiga fàbrica de Laques i pintures vaig sentir el xiulet de l'àrbitre. Mira, el minut de silenci per Joaquinete Escura. Efectivament. Després un altre xiulet i dic també, mira, això ja va. Quan per fi vaig arribar al Municipal Pitxi Alonso, em van dir que ja guanyàvem per un. No m'ho podia creure. De fet no va ser més que un miratge. Als pocs minuts, un germanet del valencianista Sisoko que juga amb aquest Castelló Amater –el rival, que encara no ho havia dit- va engaltar un tret imparabile des de la frontal de l'àrea. Empat i al descans i el cos que em deia que tornariem a ensopegar amb els collons. A la segona part, sí, vam dominar, sí, ens vam apropar a la porteria forastera, sí, però en una jugada precedida d'un clamorosíssim fora de joc, ens van fer el de la victòria i amb la cua entre les cames, una vegada més, cap a casa.

Som últims destacats. No li veig remei a res. Diumenge vinent repetim casa, contra el líder, el Borriol. Em prendré dos pastilletes.

EL PARADOR ATURA EL PROJECTE DEL PASSEIG SUD

text REDACCIÓ

El Parador de Turisme de Benicarló sembla ser el principal problema a l'endarreriment que arrossega la construcció del passeig marítim sud entre Benicarló i Peníscola.

Segons va assenyalar la directora general de Sostenibilitat de la Costa i el Mar, Alicia Paz Antolín, "esta tot redactat però estem a l'espera de la posada a disposició d'una xicoteta porció de terrenys del Parador i quan els posen a disposició, licitem el projecte i iniciarem les obres. Per descomptat el nostre interès seria començar la licitació de les obres a finals d'any, però dependrà de quan tinguem els terrenys a la nostra disposició", va assenyalar la directora general.

DETINGUDA UNA PERSONA PER UN DELICTE D'ESTAFA BANCÀRIA A BENICARLÓ

text REDACCIÓ

La Guàrdia Civil de Benicarló ha obert diligències i imputa un presumpte delictes d'estafa bancària, receptació i associació il·lícita a un veí de Benicarló.

Els fets van ser inicialment denunciats en León, on la víctima, després de constatar l'estat de moviments operats en el seu compte corrent se'n adonà que la mateixa havia estat objecte d'un atac informàtic que va fer pivotar gran quantitat del seu saldo a diferents beneficiaris que s'integren en l'organització sota la denominació de "mules". Gestions tendents a l'esclariment dels fets portades a terme per la Guàrdia Civil de Benicarló van culminar amb la imputació d'un delictes d'estafa bancària a M.A.L de 46 anys d'edat i nacionalitat argentina en la seua condició de col·laborador necessari després de facilitar el seu propi compte corrent com pivot on es remesaven quantitats il·legalment transferides, les quals són immediatament extretes en metàl·lic per a reexpedir-les per altres canals financers on les dificultats de seguiment s'accentuen com pugen ser els diferents serveis de cash-transfer existents en el país.

L'obtenció dels terrenys necessaris ha seguit un llarg projecte de tramitació que va arrancar en 2007 amb els propietaris de 43 parcel·les afectats, amb els quals s'ha negociat per obtenir els terrenys mitjançant una valoració conjunta del valor dels seus béns davant un procés d'expropiació amistosa. Els béns afectats estaven qualificats segons el vigent Pla General d'Ordenació Urbana de 1986, com espais lliures destinats al passeig per als vianants de la costa integrats en la xarxa estructural de dotacions públiques. El Parador de Turisme, gestionat per Turespaña, està realitzant un procés de mutació demanial (un canvi de béns) amb el Ministeri de Medi ambient de la pista de tennis i jardí afectats pel projecte. El Parador de Turisme serà l'establiment més afectat per l'expropiació, però també qui més guanyarà al millorar la imatge del front marítim.

El Ministeri de Medi ambient executarà el passeig sud íntegrament al seu càrrec, amb un pressupost de més de 4 milions d'euros. El projecte inclou la reconversió del front litoral entre la platja del Morrongo i la Caracola en un passeig per als vianants dotat de carril bici. El projecte es va reactivar amb l'arribada al govern local de PSPV i Bloc després de vuit anys sumit en l'oblit. Segons va informar el llavors cap del Servei Provincial, Francisco Montoya, el projecte més costós que preveia executar Costes en 2007 corresponia al passeig marítim sud de Benicarló, pressupostat en 4.114.292 euros. Però llavors no es va realitzar. Els Pressupostos Generals de l'Estat han inclòs el projecte diversos anys

L'operativa es repeteix tantes vegades com siga possible fins que la víctima s'adverteix i té com element comú que les quantitats de diners que es transfereixen solen ser inferiors a 3000 euros per la senzilla raó que a partir d'aqueixa quantitat tot moviment de capital ha de ser comunicat per llei al Servei de Prevenció de Blanqueig de Capitals. La Guàrdia Civil de Benicarló informa que el fenomen no és nou en la localitat, on a més s'han impartit diferents xarrades per personal especialitzat en la matèria, dirigides tant a pares com alumnes de les institucions educatives. Si bé s'alerta que en època de crisi, els cervells d'aquestes organitzacions especialitzades en delinqüència informàtica troben el terreny abonat per a captar col·laboradors o "mules" en l'argot policial, qui després de signar un contracte fictici per Internet actuen com agents financers per a la agilització de moviment de capitals transnacional. Des d'aquestes línies la Guàrdia Civil adverteix que aquesta col·laboració està tipificada per la llei com delictes i recorda a la ciutadania que es dubte de qualsevol negoci o activitat en la xarxa on es prometen fàcils beneficis.

L'APLEC DELS PORTS DEMANA QUE TV3 ES CONTINUE VEIENT A L'INTERIOR DE CASTELLÓ

text REDACCIÓ

La comissió organitzadora de l'Aplec dels Ports de Vilafranca ha organitzat una xerrada sobre els intents de tancament dels repetidors de TV3 a la Comunitat Valenciana. Antoni Royo d'Acció Cultural del País Valencià, ha explicat que els repetidors de València i Castelló continuen amb la senyal de TV3. En el cas del de València hi ha una sentència del TSJ que permet a la Generalitat el tancament dels canals de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

Acció Cultural està desenvolupant una campanya per a promoure una iniciativa legislativa popular perquè totes les televisions públiques que emeten en llengües minoritàries es puguin veure en tots els territoris que tenen la mateixa llengua o similar. De manera que es garanteixi des de l'Estat que es puguin rebre els canals de la Corporació Catalana. L'objectiu és que es pugue veure sense traves TV3 i que Canal 9 es pugue veure a Catalunya i es produeixi amb la

mateixa situació amb TVG o IB3. Ja s'han recollit més de 300.000 signatures de les 500.000 necessàries. L'Aplec ha col·laborat en la recopilació de signatures en la zona per a permetre que TV3 se segueixi veient en la zona de l'interior. Segons Antoni Royo "la causa és lògica, perquè és defensar la llibertat d'expressió. No es pot obligar a no veure TV3 a qui la vol veure". Royo ha assenyalat que "ho volem és que el parlament espanyol aprovi aquesta llei perquè s'impedeixi la lliure circulació de les televisions". En la xerrada, a la qual van assistir unes 30 persones, es va projectar un audiovisual sobre les adhesions que ha rebut aquesta iniciativa popular.

PROMESSES INSTITUCIONALS

text REDACCIÓ

A ningú no se li escapa que el del moble és un dels sectors més importants no sols de la nostra comarca, sinó de tota la província de Castelló. Així, en plena crisi, és habitual vore desfilar per la seu dels empresaris a diferents càrrecs públics, que venen a reunir-se amb ells i prometre tot el seu recolçament. L'últim ha estat Vicente Rambla, vicepresident del Consell, qui ha anunciat mesures per augmentar la competitivitat del moble del Baix Maestrat. El vicepresident del Consell, Vicent Rambla, ha anunciat la creació d'una fundació formada per l'administració autonòmica i entitats empresarials per a fomentar la competitivitat dels mobles fabricats en el Baix Maestrat, enfront dels de mercats estrangers. Rambla, es reunia amb els empresaris del moble del Baix Maestrat per tractar les principals problemàtiques a les quals s'enfronta el sector. En la fundació promesa, "entitats empresarials i administració autonòmica treballaran amb la finalitat de dotar

d'un valor afegit als productes industrials fabricats a la Comunitat Valenciana". En el cas del moble, Rambla destacava que "es tracta de crear un segell de qualitat que diferencia als mobles fabricats del Baix Maestrat de la resta de productes de mercats estrangers". Rambla mostrava la preocupació del Consell per l'escàs suport que presta el Govern central al desenvolupament industrial i denunciava que "s'han eliminat les ajudes a instituts tecnològics, com el AIDIMA, i només es mantenen les subvencions a Catalunya, País Basc i Extremadura".

D'altra part, el vicepresident del Consell qualificava de "molt necessari" que es completen les infraestructures de la comarca amb la finalitat de garantir les comunicacions amb la resta de la Comunitat i del país, com l'arribada de la A-68. En aquest sentit, Rambla anunciava que "la licitació dels vials a Càlig i Peníscola s'està tramitant per part de la Conselleria de Economia i Hisenda".

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

Nadaren i guanyaren

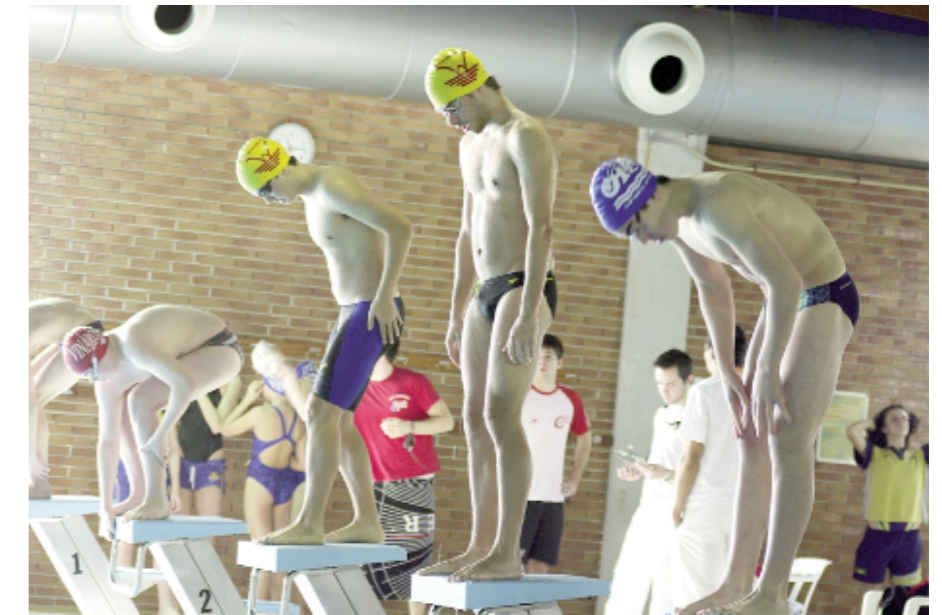
text i foto CNB

Van nadar i van guanyar. Aquest és el millor titular en un cap de setmana on Marc Fresquet i Miguel Piñana van arribar la màxima inspiració en l'aigua, però seguits de la resta de l'equip molt motivat.

Els nedadors i nedadores del Club Natació Benicarló van disputar a casa la III Jornada del Trofeu Interclubs el passat cap de setmana 23 i 24 de Gener de 2010 dirigits, com no, per la seua entrenadora Lucía Vicente una vegada aclarida la innocentada del passat 28 de desembre que, gràcies al gran treball realitzat per la tècnica va tenir gran repercussió en els mitjans de comunicació i en la resta de Clubs de la Comunitat, però que continuarà amb l'equip benicarlando esperem que molts anys més.

Un total de 140 nedadors i nedadores dels 7 clubs de natació de la província es van donar cita a la piscina municipal on es van disputar les jornades de natació liderats una vegada més en l'equip masculí per Marc Fresquet i Miguel Piñana, fregant la perfecció en totes les sèries nadades, i amb el suport d'unes excel·lents carreres de Joan Ferrán Barrachina i Ferrán Remolina entre altres.

Un cap de setmana on es va veure una competició de natació impressionant, espectacular en una exhibició a un nivell molt alt a destacar en l'equip masculí a Marc Fresquet 1r en els 100 m lliures (54:54), 1r en els 200 m papallona amb un crono de 2:20.79, 1r en els 50 m lliures (24.73) i 1r en els 200 m lliures amb un crono de 2:01.24; Miguel Piñana 1r en els 50 m esquena (28.09), 1r en els 100 m braça i un crono de 1:12.71, 2n en els 50 m braça i 2n en els 100 m esquena;;

Joan Ferran Barrachina 2n en els 200 m esquena i 3r en els 50 m esquena; Ferran Remolina 2n en els 100 m papallona, 3r en els 50 m papallona i 3r en els 50 m braça; Guillermo Soriano 3r en els 100 m estils; José Antonio Adell 3r en els 200 m estils i Javier Traver 3r en els 100 m papallona.

L'equip masculí va estar compost per: Miguel Piñana, Joan Ferran Barrachina, Alberto Añó, Lluc Añó, Gerard Saura, Francesc Aparicio, Ferran Remolina, José Antonio Adell, Agustín Parra, Vicent Prats, Ferrán Marzá, Adrián Adell, Jordi Curto, Marc Fresquet, Javier Traver, Albert Astor, Carlos Fuente, Guillermo Soriano, Marc Octavio, y Manuel Montserrat.

I l'equip femení també va voler participar amb accions i finals de sèrie amb victòries com les de Meritxell o la gran actuació de Montse Astor, Sara, María, Paula o les germanes Sorando entre altres. Un equip femení que va saber posar-li també molta emoció a la competició en l'aigua de la piscina municipal.

Destacar en l'equip femení a Mertixell Sospedra 1a en els 400 m estils (5:45.80) Montse Astor 2a 50 m esquena i 3a en els 400 m estils; Paula Saura 2a 100 braça i 3a en els 50 m lliures; María Coll 2a 400 m estils; Nerea Sorando 2a 100 m estils; Sara Marqués 3a 100 m lliures; Irene Sorando 3a en els 100 m papallona.

L'equip va estar compost per: Raquel Fabregat, Irene Sorando, Marta Valdearcos, Montse Astor, Lucía Piñana, Andrea Fuentes, Marina Herrero, Inma Cerdá, Sara Marqués, Paula Saura, Claudia Campos, Nerea Sorando, Meritxell Sospedra y María Coll.

I com no, una vegada més agrair al personal de la piscina municipal i als membres de protecció civil que van donar el suport amb el seu treball perquè les jornades de natació transcorregueren sense novetat.

Dino Buzzati

text CARLES LLUCH

Exilis

Hi ha pocs plaers comparables a llegir per primer cop un autor del qual no en sabem res, i que ens entusiasme sense que cap opinió d'altri ens haja influït. La primera vegada que vaig llegir el nom de Dino Buzzati va ser fa més de deu anys, arran d'una menció que en feia el crític Joan Triadú en un article de 1956 de la revista Forja amb el qual vaig ensopegar. Mogut per la curiositat, en vaig llegir alguns reculls de contes que em van impactar moltíssim. De l'interés investigador vaig passar a l'apassionament lector. Com era possible que no haguera sentit dir mai res d'aquell autor?

En els darrers anys, Buzzati gaudeix d'un prestigi renovat, i ha estat de nou traduït al català i al castellà. I m'alegro molt que aquella "descoberta" que vaig fer haja suscitat ara comentaris elogiosos de molts lectors autoritzats. Aquests dies estic rellegant Seixanta contes (Edicions de 1984), que recull el bo i millor de la narrativa curta d'aquest autor italià. A mi em sembla, ras i curt, que Buzzati és l'autor d'alguns dels millors contes que he llegit mai.

Pocs autors conec que sàpiguen transmetre com Buzzati el sentit del misteri, d'alguna cosa incomprendible que se'ns escapa i que tanmateix impregna les nostres vides. En "Alguna cosa passava", un tren corre veloç cap a un destí del qual tothom sembla fugir, i els passatgers es pregunten

què pot haver estat i què s'hi trobaran; però el tren no s'atura. "Els set missatgers" narra el viatge d'un príncep per conèixer els límits inexplorats del regne, i com aquestes fronteres s'allunyen cada vegada més.

Arguments sovint absurds, que poden recordar de vegades Kafka, o Borges, o Calvino, o fins i tot el nostre Pere Calders, però amb un tractament peculiar i original. De vegades, produeixen angoixa; d'altres, semblen voler intuir la presència del sobrenatural, d'una dimensió metafísica de la realitat, que resta només suggerida.

La por que senten molts dels protagonistes de Buzzati davant el desconegut (llegiu "Por a l'Scala", o "I tanmateix truquen a la porta") és una transposició literària magnífica de l'ambient espiritual europeu dels anys posteriors a la segona guerra mundial. Però és sobretot una paràbola magnífica d'aspectes indefugibles de la nostra condició humana: la por al futur, la por a la mort. Magistral "Les set plantes", poques vegades l'angoixa davant la mort inevitable ha estat narrada amb tanta traça.

Un autor recomanable sens dubte, que en la seua barreja de fantasia, misteri i reflexió pot satisfer lectors de tot tipus.

STEPV engega una campanya de protesta en els centres

La Conselleria obliga als instituts i departaments de llengües estrangeres a fer proves d'homologació a corre-cuita.

A finals de novembre passat es va negociar l'ordre que regula les proves homologades per a l'obtenció del Certificat de Nivell Bàsic d'alemany, francès, anglès i italià als centres d'Educació Secundària i Formació Professional. Aquestes proves estan contemplades a la LOE (2006), però no ha sigut fins ara que la Conselleria les ha posat en pràctica.

L'esmena fonamental que l'STEPV va fer al document era de fons: des del principi, hem considerat que era del tot innecessari que als centres es feren unes proves que ja es fan a les Escoles Oficials d'Idiomes, i més, si tenim en compte que l'alumnat que es pot presentar compleix també els requisits per a presentar-se a les escoles oficials d'idiomes. Aquest és, a parer del Sindicat, un desdoblament innecessari de proves i certificacions, que no beneficia en res ni als centres ni al professorat ni a l'alumnat.

Tal i com estan plantejades les proves homologades a la normativa, i tenint en compte la tardança en la publicació en el DOCV (14 de gener), els centres han de gestionar a partir de l'1 de febrer una matrícula que no està inclosa en el programa de gestió Itaca (que ja ha causat molts problemes en els instituts) i els departaments de llengües estrangeres han d'elaborar una prova les especificacions de la qual encara no els han arribat i dur-la a terme abans del dia 22 de març.

Aquesta nova tasca se solapa, a més, amb la preparació de la prova extraordinària de graduat escolar, i sense cap remuneració ni contrapartida horària per al professorat, amb la qual cosa es torna a carregar sobre el professorat

tasques no contemplades en la seua programació ni en la planificació anual del centre, com han denunciat nombrosos docents al Sindicat.

Ja en les meses negociadores STEPV va advertir que els centres i els departaments haurien d'haver conegut les intencions de la Conselleria a principi de curs, per tal d'organitzar tant la secretaria del centre com el treball dins dels departaments, però sembla que aquesta administració està més preocupada per titulars a la premsa que pel bon funcionament i aplicació del pla plurilingüe al sistema educatiu valencià, la qual cosa confirma novament la manca de planificació i voluntat de consens de l'administració.

STEPV, arran de les queixes del professorat, encetarà pròximament una campanya de protesta per tal que els centres puguen traslladar la seua indignació a la Conselleria i farà les gestions necessàries, davant del nou Director General d'Ordenació, Rafael Carbonell, per tal que l'aplicació d'aquesta normativa tinga la mínima repercussió en les condicions laborals dels treballadors i treballadores.

STEPV, 22 de gener de 2010

DEL TOT LAMENTABLE

I gens justificat ha estat l'episodi de la detenció dels dirigents i membres de *Greenpeace* a Dinamarca, per haver posat en evidència els controls de seguretat, en la recepció reial als dirigents de la cimera.

Les actuacions policial i judicial daneses, més que no una resposta democràtica i civilitzada a una "infracció" —la de "colar-se" en un acte oficial—, apareixien com una revenja, pel fracàs estrepitós de la trobada del canvi climàtic i que, a falta de boc expiatori, els de *Greenpeace* oferien un "blanc" fàcil. És així com es perd *l'oremus*, fent pagar els altres, els resultats de les polítiques nefastes —ara envers el canvi climàtic i sempre amb agressions injustes contra pobles i territoris, arreu del planeta— que els "grans" perpetren contra la resta de la humanitat.

...ha estat l'episodi de la detenció dels dirigents i membres de *Greenpeace* a Dinamarca, per haver posat en evidència els controls de seguretat...

L'espectacle d'agredir —arrabassant-los les pancartes a favor de la conservació del planeta— als pacífics manifestants de *Greenpeace* i detenir-los sense contemplacions, fou una actuació lamentable i violenta que calia haver evitat, amb maneres més civilitzades i reconeixent el dret a fer-ho, pels qui assumiren la representació dels milions de víctimes, que no podien estar presents a la cimera, per exigir als poderosos, polítiques mediambientals sostenibles.

Marc Antoni Adell

CONSTRUÏNT EL PAÍS

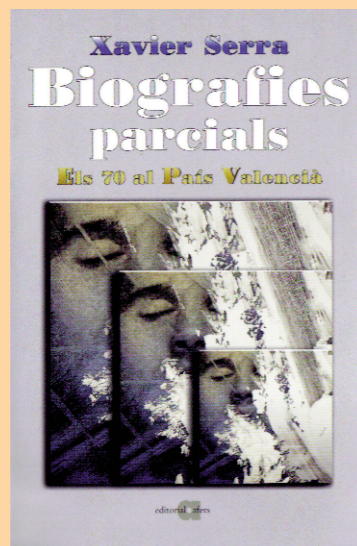
text JOSEP MAHUEL SAN ABDÓN

XAVIER SERRA.
Biografies parcials.
Els 70 al País Valencià.
Editorial Afers. Catarroja. 2009.

Al començament dels anys 70 al País Valencià, la feina estava tota encara per fer, ja era present la figura immensa de Joan Fuster, que havia mostrat el camí a seguir per a recuperar les nostres senyes d'identitat, i un grup de joves, la generació de Mira, Climent, Cucó, Marqués, Aracil...havien començat a finals de la dècada anterior a agitar una Universitat que vivia dormida, però de feina en quedava i molta. Xavier Serra en aquest llibre ens presenta el retrat de sis personatges, molt importants en els seus respectius camps, que comencen el seu treball en aquells anys, que han fet, i encara fan, una tasca molt important per a sentir-nos orgullosos de ser valencians.

Obri el llibre el retrat de l'escriptor Josep Lozano, on es repassa tot el procés de creació de la seua primera novel·la "Crim de Germania", amb la qual va guanyar el "Premi Andròmina" en els Premis d'Octubre de 1978. En aquells anys, el nombre de novel·listes valencians es podien comptar amb els dits de la mà i encara en sobraven, la publicació de "Crim de Germania" va ser tot un impacte, després de la seua publicació es va emportar tots els premis possibles de la crítica, però Josep Lozano no va poder dedicar-se plenament a la literatura, la qual cosa li creà un cert desànim al comprovar que aquesta societat no pot sostenir un escriptor. Avui amb seixanta anys té un treball estable en una Conselleria que segueix compaginant amb l'escriptura de novel·les.

El següent retrat és el de l'erudit bibliògraf Francesc Pérez i Moragón, se'ns explica en la seua biografia, el treball que va realitzar al front de la Gran Enciclopedia de la Región Valenciana, la tercera enciclopèdia peninsular d'abast temàtic territorial, no coincident amb les fronteres de l'Estat espanyol, que es va començar a publicar en fascicles, l'any 1972, la qual va comptar amb la direcció a l'ombra de Joan Fuster. Al principi l'elaboració va ser una mica caòtica, després quan tot ja rutllava una mica millor, un conflicte laboral va fer que Pérez Moragón deixés el projecte. Al cap d'un temps va entrar a treballar per a Eliseu Climent i va ser el primer director del setmanari "El Temps", que va deixar per diferències amb

l'editor respecte a l'enfocament polític que havia de tenir.

Continua el llibre amb el retrat biogràfic de Josep Mª Soriano Bessó, una persona que a començaments dels anys setanta va fer una important tasca periodística com a corresponal al País Valencià de "Destino", "La Vanguardia" o "Tele/express", aportant una visió real del País Valencià, que la premsa valenciana de llavors ignorava. Després es va interessar pel cooperativisme i va contribuir a crear la cadena de supermercats "Consum" i la cooperativa de crèdit "Caixa Popular" de la qual és director general.

El jurista Lluís Aguiló Lúcia és el següent personatge retratat, nét de qui va ser fundador de la Dreta Regional Valenciana, Lluís Lúcia, va estudiar Dret Polític i va fer els seus primers estudis sobre els resultats electorals en les eleccions de la Segona República a València. A conseqüència de la seua especialitat quan es van crear les Corts Valencianes va ser nomenat Lletrat Major, un càrrec molt important, ja que pràcticament va tenir de posar en marxa la institució. En els seus primers estudis, Lluís Aguiló pronosticava que el País Valencià tindria una força nacionalista important, és evident que no ha estat així, ara pensa que per a que el nacionalisme estiga representat en les Corts s'hauria de dividir la representació del País en quatre governacions i no en comarques, perquè les circumscripcions

petites afavoreixen els partits grans.

L'anglès Robert Archer, va sentir parlar valencià per primera vegada l'any 1962, quan per casualitat va anar a collir taronges a Borriana, després d'una joventut aventurera i viatgera, va veure que el seu món havia de ser la Universitat, va començar els seus estudis universitaris als vint-i-tres anys, es va especialitzar en Filologia Hispànica i avui és l'estudiós més important de la figura d'Ausiàs March.

Acaba el llibre amb el retrat del pintor Manuel Boix, es repassa els seus començaments quan va fer equip amb Armengol i Heras i les discussions teòriques que sobre art hi havia en aquells anys a València entre els diversos joves que havien començat a renovar el panorama pictòric valencià. Després continua explicant tota la seua trajectòria, fins a arribar a convertir-se en el pintor consagrat internacionalment que avui és.

"Biografies parcials" és un llibre necessari per a divulgar el treball d'alguns valencians, que fugint dels focs d'artifici a que ens tenen acostumats els nostres polítics, fan una feina productiva en el seu camp que ens enorgulleix com a valencians. Esperem de Xavier Serra, moltes més biografies de material n'hi ha.

Llibres

ve de la pàgina anterior

FITUR... a gastar-se els diners (per açò si entrava el superàvit, no?), encara que siga per fer el paripé!!! Però quin turisme volen que vinga ací... si no existim! Quan aprendran a ser una mica més seriosos i responsables!

Llauradors de llumetes

Molt bonics la llauradora i el llaurador benicarlandos de llumetes penjats al mig de la plaça de la constitució. Però com ja sabem això de la promoció sembla que no és el fort del nostre ajuntament i, tot i que en algun mitja de comunicació visual, amb més bombo que altra cosa, ho volgueren edulcorar i semblés que estigués ple a vessar durant la inauguració, la veritat és que un tafaner que passava per allí, per casualitat, ho va veure en rigorós directe i va evidenciar que allí només eren quatre i el gat. I ningú més. Simplement donava pena. No vulguen enganyar la gent i a veure si fem més ganes quan fan les coses, sempre sortiran millor. Els llauradors es mereixen una mica més de respecte.

Adéu Durà...

Per fi ha donat el pas. La regidora Durà s'ha convertit en un tres i no res en exregidora del nostre ajuntament. Sembla que la responsabilitat li ha pesat més i ha decidit plegar. Sàvia decisió la seua, si no ho veia clar, en deixar el testimoni al següent de la llista. I tal com vam dir els tafaners ja fa un temps entrarà el següent de la llista, el número tretze: Mundo.

... hola Mundo

Ja el tornem a tenir ací. No podia ser que en l'última legislatura, abans de jubilar-se, l'animal polític per excel·lència dels nostre municipi no deixes la seua petjada ben ferma. No podia ser,

haver desaparegut per la porta del darrera. Així que, a partir del proper febrer torna al seu seient de regidor el nostre inefable Jaime Mundo. El sí, sí *emperatriz*; el capità neutró, *el guerrero número trece*, el rei de l'esquena ampla, el torero, el... *vuelve a casa, aunque, no sea por Navidad* (però casi).

El regidor granera

I de que farà el nostre estimat exalcalde? Doncs, pel que hem pogut esbrinar els tafaners el retorn de Mundo serà amb totes les de la llei. Regidor d'enllaç amb les Corts

(tindrem línia directa amb Camps); regidor substituït o de reforç (per si algun dels altres fa fallida); regidor sense cartera (però amb butxaca). I és que Marce-lino ha decidit que tots els seus regidors estiguen al peu del canó... inclòs l'inclit Mundo. Per si algú s'oblidava de qui mana ací. La setmana que ve ampliarem aquesta informació. Però ara ja ens podem donar com a salvats. La crisi, de debó, ha acabat... de començar.

Crònica

Com una novel·la rosa ja coneguda hem vist altra vegada la desaparició del fullet informatiu del nostre ajuntament i l'aparició altra volta d'un diariet PoPular que ens farà un conegut mitjà provincial. A partir d'ara la crònica rosa i social del nostre poble ja no serà exclusiva d'alguns mitjans locals. Ha arribat la competència en forma d'ajuntament com *Juan Palom, yo me lo guiso yo me lo com*. Si algú volia assabentar-se de la informació important del que es coïa al nostre ajuntament, decrets d'alcaldia, multes, expedients, etc, ja pot encomanar-se a Houdini. A partir d'ara això ja no és important ara compten les coses ben fetes, del *vocero municipal*. I no cal patir pel preu, ens costa només, uns 1200 euros mensuals. Però és sense compromís. O no?

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

La font espatllada

Recollons (disculpeu l'adjectiu però és que...), la font de marres. No sabem que li deu passar però des de la van acabar ha rebut més visites dels tècnics de manteniment (?) que un avió jumbo quan encara no ha volat ni una hora. I és que sembla que els xorrets de marres no surten amb la pressió suficient i no la difuminen correctament. Mireu si és així que la passada setmana, el dijous, es van passar tot el dia, però tot, trafegant per allí fins... que la van buidar (goteres altra volat?). En fi, el que diem, que no saben quina malaltia deu tindre, i per allí que van amunt i avall els tècnics, colant-se pels seus budells com si fossen la solitària... i no aclarint res, si mirem les vegades que s'espatlla.

La font espatllada (i 2)

De tota manera... a veure si al final serà el problema de sempre, de l'aigua d'aquestes contrades, que és molt dura, que té massa calç i ho embossa tot. Com ja vam dir una vegada, descalcificador, Calgonit o vinagre, a triar. Bé, n'hi ha una altra solució, que és la que solen fer la majoria de vegades esperar que s'acabe la garantia i després... deixar-ho estar. Típic d'aquest ajuntament, tot i que no creiem que el faraó ho permeta. Almenys, fins que no acabe la legislatura... si no es torna a presentar a la propera. Tot i així en continuarem parlant. Al temps.

Xerrada sota zero

Ens hem assabentat que l'associació de la dona ha organitzat una xerrada pel dijous 11... al MUCBE. A veure, en un

principi seria la cosa més normal, si no fos perquè (i això és el que no sabem, si els interessats ho deuen saber el que ve després), que no funciona la calefacció al MUCBE. Ja ens veiem allí a tota la gent amb gorra, bufanda, abrics, polars, guants... i tot allò que no deixi passar el fred per poder resistir, sense agafar una hipotèrmia o una pulmonia, tota la xerrada. Ei, que nosaltres només diem el que pot passar perquè siguen previsoros i no arriben allí i després, a meitat xerrada, els comencen a caure les candeles del nas. Així que... més val que vagen demanant les estufes que el fred encara no s'ha acabat.

Potenciant els pinxos

Estem de crisi. Ja ho sabíem! Enguany, la famosa ruta del Pinxo carxofero, que tan d'èxit va tenir l'any passat s'ha quedat sense cartells. Segons sembla, amb tanta crisi hi havia que estalviar i, com això dels pinxos no els devia sonar massa bé, doncs que han retallat fins la publicitat dels cartells que feien al·lusió als bars de la ciutat que participaven. A més, segons hem sabut els tríptics que corren per ací, amb la ruta pinxera i els bars que participen, tampoc col·labora el nostre il·lustríssim, ha vingut per iniciativa privada. Tant d'omplir-se la boca l'ajuntament amb l'èxit de la ruta del pinxo de l'any passat i enguany... ni les gràcies. Pel que sembla, amb tant

de pinxo, s'han polit el superàvit que diuen han tingut els comptes municipals i no ha hagut ni per fer els quatre cartells publicitaris que sempre ajuden a situar-se la gent. Que n'arriben a ser de garrepes!

CarxoFitur

Ens hem quedat bocabadats pel gran rebombori mediàtic que, des del nostre il·lustríssim, encapçalat per la seua regidora "missing" de turisme, li han donat a FITUR a tot allò que té a veure amb la nostra hortalissa per antonomàsia: la carxofa. Carxofa d'or, festa de la carxofa, ruta del pinxo carxofero, Sopar de gala carxofero, ... ha estat tanta, tanta i tanta, la *supermegagran* repercussió mediàtica que han tingut tots aquests esdeveniments que els principals titulars dels mitjans de comunicació han estat, com no podia ser d'altra manera... "El langostino y el caragol punxent llenan un año más el stand de Peníscola". "Toma del frasco Carrasco", que diria un castís. De la carxofa ni parlar-ne. Visca la promoció benicarlanda!

CarxoFitur (i 2)

Però tot té una raó, mentre els altres municipis confrontants s'han preocupat que els seus caps de premsa traslladen a Madrid tota la informació necessària per difondre l'acte, i tot el que allí promocionaven, passant als mitjans de comunicació les notícies i les fotos corresponents, nosaltres hem estat completament desapareguts. Osti tu, com la regidora! Pel que sembla enviar notes de premsa i fotos d'allò nostre no devia estar en l'agenda de la regidora de Turisme. Ella estava de turisme també. Ei, increïble però cert. I és que per els nostres governants cal anar a

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

Quan vaig anar a comprar-me La Veu i vaig vore la portada, em vaig esglaiar. Vaig arribar a pensar que els del poble de costat, que tot ho volen per a ells, ens havien fotut una de les poques coses que encara ens queden i que ells no tenen. Però després de llegir la informació, he constatat que no hi havia per a tant i que això de "adéu, carxofa, adéu" només era un titular més propi de la premsa sensacionalista que una veritat informativa. Però de moment jo ja m'imaginava la festa de la carxofa al poble del costat, amb una magnífica fusió entre la festa més vinarossenca del món —el carnaval de Rio— i les carxofes. Però també m'imaginava uns menús de la carxofa a uns preus una mica més a l'abast de tothom i no aquestes exageracions. Però al final de tot, resulta que els benicarlandos estan llogant les finques que els vinarosencs no volen conrear pel motiu que siga i que no entraré a valorar si la mandra té alguna estranya relació amb tot plegat. Per això he trobat el titular exageradament sensacionalista, i estic content perquè, després d'haver perdut la carxofa de Benicarló, me l'he tornat a trobar al meu poble. També estic eufòric perquè podré anar als menús de la carxofa pagant uns preus simbòlics, per això he reservat un dia a cada restaurant perquè els vull tastar tots. Per aquest motiu vaig estalviant al llarg de l'any, i tot allò que m'hauria de gastar en medicines, ho inverteixo ara en menús de la carxofa.

Després de comprar-me aquesta revista, m'he trobat al terra un munt de papers. La meua curiositat morbosa m'ha fet agafar-ne un. Sorpresa. Es

tractava, ni més ni menys, que d'una publicació (?) que es fa dir "Crònica", amb un escut del nostre poble i a la que tot, absolutament tot, està escrit en castellà. Tot. No hi ha ni una puta línia en valencià. Això vol dir que ja estam dins la línia marcada pels nostres governants de començar a normalitzar el castellano, llengua clarament perseguida i discriminada al nostre poble. Per sort, tenim els nous paladins de la reconquesta que faran que tot torne a la normalitat. M'agradaria comentar el que es por llegir a aquest pamflet, que no és una altra cosa que demostrar-nos a tots que vivim al país de jauja, que tot va de puta mare i que qui no està content és perquè és un amargat. Per exemple, a la primera pàgina ens trobem "Benicarló avança hacia el futuro con garantías", "el centro de salud acabado a final de año", la localidad triunfa en Fitur, "triumfo de la solidaridad"... seguiria i seguiria i no acabaria mai, perquè és increïble com es pot ser tan pilota. Clar, ara penso que això ho haurà pagat l'ajuntament per a fer-se l'autobombo. Ja està, ja ho entenc tot i em sembla bé. Perquè els altres haurien fet el mateix que fan aquests. Com sempre, tot una vergonya.

Ara hauré de tornar al motiu de ser d'aquesta pàgina. He llegit moltes coses interessant, sobretot

notícies que m'han agradat molt. Però m'he quedat aturat a la pàgina cinc i no he pogut passar a la següent. Encara estic rumiant qui deu ser "la Roberta". A vore si resulta que al poble tenim un servei públic per tal de mitigar furors inconfessables, i no només no en tenia notícies, sinó que ara resulta que la que tenie ha caducat i la volen substituir per una altra de millor. I jo ara pregunto: qui ha fet ús de la Roberta? Ha hagut una utilització partidista? Realment, quin és el paper de la Roberta dins l'organigrama municipal? Serà la Roberta la culpable de que els caps de setmana estiguen en marxa els aparells d'aire condicionat de l'ajuntament?

Zapatero pagarà la rehabilitació del C.P. Francisco Catalán. Jo em pensava que els col·legis eren cosa de la conselleria que dirigeix fastigosament un tal Font de Mora, però es veu que nosaltres estam més imbècils que ningú i pagarem una cosa que no ens pertoca. Per cert, no hi havia no sé quants milions del pla desconfiança del nostre pretxidant Cans? S'han quedat pel camí? Se'ls ha cruspit Rita la de la regata en algun estúpid esdeveniment?

Acabo igual que la setmana passada. Puaff!!! Quin fàstic de polítics.

Silencis educatius

Ja fa temps que la Comunitat Educativa denuncia greus incompliments per part de Conselleria pel que fa al funcionament de l'escolarització al nostre municipi. El trencament de les ràtios de l'alumnat ja no és una qüestió puntual, és una dura realitat que perjudica greument la qualitat dels nostres, ja malmès, sistema educatiu.

Però si a més, al Consell Escolar Municipal, que hauria de ser l'eina d'integració i aglutinació de les necessitats educatives del municipi, el nostre alcalde el deixa de banda, no informant-lo d'allò que li trameta la Conselleria, com és la seua obligació, pel que fa a una cosa tan important com és el nou mapa escolar, vol dir que anem molt malament. Però que molt malament.

I si, damunt, aquesta "no" informació, del qui és el president del Consell Escolar Municipal, li ha comportat al mateix Consell Escolar Municipal que s'haja quedat sense poder presentar les alegacions que considerés al Mapa Escolar, perquè ha passat eixe termini, el passat 18 de gener, a hores d'ara vol dir que alguna cosa no funciona bé. I no voldríem pensar en una possible intencionalitat d'aquest fet però....

Així que, tot i voler descartar aquesta última premissa, lamentem que la situació on ens ha portat la inacció de l'alcalde ens haja deixat sense veu i ara no puguem dir la nostra sobre aquesta qüestió tan

718

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

important com és l'escolarització al nostre municipi. I és que, tal com apunta el portaveu socialista, Escuder, tenim tota una sèrie de temes pendents massa importants damunt la taula, perquè a més ens silencien l'únic organisme on tenim veu i vot.

Així, el nou col·legi Àngel Esteban, ho té més que difícil d'estar en funcionament el proper curs. També, pel que fa a l'Àngel Esteban, ningú sap si tindrà una aula més d'infantil i dos de primària, tal com seria necessari segons les dades de Conselleria. Igualment no se sap res de com està el projecte del Coromines i, menys, sobre el futur dels cursos de cuina, fred i calor, i fusta que es desenvolupen al SERVEF i que haurien d'anar al nou centre de Formació Professional que, a hores d'ara, ningú en sap res. I no parlem de l'ampliació del CEIP Francesc Catalan, que s'està eternitzant, o les remodelacions de la resta d'edificis escolars més que obsolets, que haurien de fer-se ja.

Senyor alcalde, vosté és el president del Consell Escolar Municipal i vosté té una regidoria d'educació, per què? No amague les seues carències a sota la catifa i faça la seua feina o, almenys, delegue en algú que siga capaç de fer-la. Hi ha temes massa importants que no poden perdre més temps. L'educació sempre és el futur, no ho oblide.

Panissola 1: Totes les panissoles que poden haver pels camps de Benicarló (eixos que han deixat que es perden pel seu bon fer, eixos que ja no tenen carxofes), per als nostres regidors. Se'n salven ben poquets, dos o tres. Què estan fent per Benicarló a més de calfar la cadira i parar la mà. Ens és igual, els del govern o els de l'oposició. No res. Un poble de vergonya. L'equip de govern nefast i l'oposició quasi desapareguda. Quatre anys més perduts... però a això ja estem avessats. Ni mons, ni diumenges, ni escuts.

Panissola 2: Quina vergonya? Ha caigut a les nostres mans aqueixos fulls de diari que es diuen Crònica PÀGINA 2. La primera s'ha perdut. "Benicarló avança cap al futur amb garanties". Serà pel que el nostre alcalde ha fet... Tot el que ha fet ho ha fet amb els diners de Zapatero. La seua gestió a València ha estat la mateixa que la de Mundo. No res. Això sí, l'alcalde surt a tretze fotos. Tretze panissoles per al nostre alcalde.

laveubenicarlo@terra.es

Lloc: Local social Penya Setrill
Data: 29 de gener de 2010
Hora: 19,30 h.

"Nuclears SI, nuclears NO."

Conferenciant: CARLOS AÑO CHAVARRIA

Tot un expert en seguretat de centrals nuclears ens convida al debat al voltant d'un tema tant apassionant, tant antic i al temps tant sempre d'actualitat com és l'existència i construcció de centrals nuclears, la seguretat de les mateixes, eliminació de residus nuclears, etc. De nou un conferenciant benicarló i tota una autoritat en la matèria ens donarà la seua opinió i també experiència al voltant d'aquesta qüestió, tant important i tant envoltada sempre en la polèmica.

L'artista Cristina Guzmán reivindica la llibertat de la dona al Mucbe

La ceramista valenciana Cristina Guzmán mostra la seua visió de la marginació que pateixen les dones arreu del món en una exposició que recull més de 50 peces i fotografies. La mostra es pot visitar fins al 5 d'abril.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

- Cultura
- Món rural
- Esports
- Gastronomia
- Classificats
- Fotos
- Música
- Llibres

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

